

[Glistrup.]

genindførelse af menneskelig lykke i de danske hjem. Når hr. Bernhard Baunsgaard citerede fra en bog af retshistorisk interesse, at det gjaldt for politikere om ikke at favorisere grupper eller særinteresser, så har hr. Bernhard Baunsgaard aldrig nogen sinde set noget lovforslag, der i den grad lever op til det krav, at man ikke favoriserer grupper eller særinteresser, som forslaget om at sløje det ondeste og grusomste, der findes i det danske samfund for millioner af danske medborgere, nemlig indkomstskatten; derfor er det helt givet, at dette forslag lever op til de af hr. Bernhard Baunsgaard citerede krav.

Men det er jo ikke nok med disse fem forhold. Som det helt rigtigt er præciseret både af hr. Bernhard Baunsgaard, hr. Christophersen og hr. Hagen Hagensen og vist også af andre af ordførerne, skal der selvfølgelig være overensstemmelse mellem finanslov og skattelov. Der er med andre ord også et godt stykke af et budgetteknisk problem i de forslag, fremskridtspartiet her har fremsat, men — og det var noget, som navnlig hr. Kaj Hansen ganske og aldeles overså — vi må jo, når vi skal finde ud af, hvordan vi skal lave vor finanslov, vore udgifter, i allerhøjeste grad vide, hvordan de økonomiske kår er for de mennesker, vi lovgiver for. Der er megen forskel i relation til sociale overførsler, børnetilskud, boligsikring, fribilletter til teatrene helt eller delvis, på, om vi opererer i et samfund, hvor vi har de indkomstbeskatningsprocenter, vi har i øjeblikket, eller vi får gennemført forslaget om 60.000 kr. skattefrit.

Derfor er det første, det gælder, at gennemføre disse skatteforslag, så vi ved, hvad der er den realistiske baggrund, når vi skal i gang med finanslovforslaget. Det er derfor, det haster med at få disse forslag igennem. Det var derfor, vi meget gerne havde set disse forslag gennemført inden juleaften i dette høje ting. Så skulle det ikke være.

Men vi må selvfølgelig sørge for, at besparelsesforslagene kommer frem. Jeg ved godt, at man tror her i dette høje ting, at man skal begynde med at finde besparelsesforslag på udgiftssiden, før man går til at lette indkomstbeskatningen. Dertil har vi haft kulegravningsbander, støvsugerbander, spareforslagsstillere osv. Men hvad har de hjul-

pet? Ikke noget som helst, fordi man er gået den unaturlige vej, modsat den vej, fremskridtspartiet vil, nemlig sætte tæring efter næring, starte med at sige: så og så meget er indtægten, og så har folketingset pisket over nakken med, at man ikke kan sætte udgifterne højere, end indtægten er, ligesom den almindelige familie, der skal budgettere, må affinde sig med, at dens udgifter skal affpasses efter, hvad månedsindtægten er. Det fører ingen vegne hen, det har årtiers erfaringer bevist, at køre sparedebatter og spareunder, uden at vi først har lavet kraftige nedskæringer i beskatningen, således at man virkelig kan reagere under ansvarlighedens og nødvendighedens lov. Pressionsgrupper og særinteresser er alt for stærke i dette land til, at vi kan føre sparepolitik på den måde, som vi hidtil har forsøgt herinde, og som er mislykkedes så kraftigt.

Men fremskridtspartiet har jo ganske klare beregninger og opstillinger over, hvordan man vil afbalancere udgifter og indtægter, skabe overensstemmelse mellem finanslov og skattelov. Det er rigtigt, at vi ikke er gået den traditionelle vej, som hr. Hagen Hagensen, der i ordets værste betydning var konservativ, i sit indlæg sagde: ja men, man er da vant til, når vi får de store reformer herinde, at vi har de fornødne beregninger, oversigter og lignende ting, før vi går i gang med det. Det har man sikkert også haft, da man indførte kildeskatteloven; man har haft professorudvalgsberegninger osv. Livets erfaring siger bare, hr. Hagen Hagensen, at ved den slags store reformer, der er båret af visioner, hjælper det intet at komme med disse tykke, ulæselige professorberegninger, for de siger intet om, hvordan tingene vil udvikle sig. Derfor er det ærlig snak, når fremskridtspartiet fremsætter sine forslag med disse korte, principielle bemærkninger, som fremskridtspartiet har gjort det, og ikke er faldet til den gamle teknik, som hr. Hagen Hagensen ønskede vi skulle falde tilbage til.

Men vi har jo vores oversigter, og dér kommer hr. Bernhard Baunsgaard og siger: det er jo bare valgpropaganda, det oplæg, som hr. Heinesen gennemgik så grundigt, notatet „Hvad koster 60.000 kr. skattefrit?“. Nej, hr. Bernhard Baunsgaard, det er ikke valgpropaganda, og når hr. Bernhard Baunsgaard så fremturede med den helt